Poutníkův škrpál

(Potáborové promítání)

Číslo: 4

Vydání: říjen 2013

- Jak jsme získali klubovnu
- Bláti tajný bod
- Středověké recepty
- Vtipy

... a mnoho dalšího

Tento časopis je tvořen členy oddílu Poutníci.

web: poutnici.desitka.cz

Tomahawk ! Jen jeden ze dvou byl ten pravý. Že by tento...

AKCE BUDOUCÍ

Termín	Název	Místo	Poznámka
19.10.	Promítání	Nová klubovna	Ehm, teď jste tady ☺
26.-30.10.	Podzimky	Mukařov	Tepleji se oblečte i na spaní
15.-17.11.	Tajný (zatím)	Litoměřice	Pouze Senioři
29.11.-1.12.	Listopadovka	Kamenice	
20.-22.12.	Vánočka	Pořešín	Dárečky pro ostatní a cukroví s sebou
17.-19.1.	Lyžo-bobo	Liberec (?)	Lyže či boby s sebou
14.-16.2.	Únorovka	Štáb	

→ Každou středu pořádáme schůzky, kde se věnujeme rozmanitým aktivitám. Ať už je to pohybová, logická či kreativní činnost. Na schůzkách se taktéž učíme poznávat a chránit naši přírodu jak logickým (tj. učebním, kdy se dozvíme co je jaká rostlina a jak vypadá jaké zvíře) způsobem, tak i citem (na schůzkách teorie a získání povědomí, na výpravách konverze do praxe).

Každou středu od 16:30 do 18:30 na adrese Pod Strašnickou vinicí 23

Máme novou klubovnu – adresa se tedy bude v brzké době měnit, sledujte web, svůj mail či Facebook!!!

→ Jednou až dvakrát do měsíce jezdíme na vícedenní výpravy

→ Občasně pořádáme jednodenky a zvláštní akce

→ V červenci chodíme na puťák

→ V srpnu jezdíme na letní tábor, který ukončuje celoroční hru

ÚVODNÍČEK

První stránka pro čtvrté číslo

DoBRRRrrrrý den,
brrr, to je zima. Kdo to kdy viděl? Je teprve říjen a už je taková kláda. Než začnete číst toto číslo Poutníkova škrpálu, navlečte na sebe péřovku, nezapomeňte na šálu a z termosky si nalijte šálek horkého čaje. Doporučuji, abyste si na to vzali termohrnek, protože jinak z čaje máte do pěti vteřin led. Alespoň tak to vidím.

Nebuďme však ve všem pesimisti. Až dočtete toto číslo, jistě vám zima vadit nebude. Aktuální vydání Poutníkova škrpálu jste pravděpodobně obdrželi na promítání fotek z minulého roku, kdy jsme hráli Indiány. A byla vám zima? Nebyla! Hřál vás elektrický přímotop v naší nové klubovně.

Druhou hřejivou informací je, že jsme odstartovali nový školní rok a s ním i novou celoroční hru. Na zářijovce jsme se dozvěděli, že jsme se dostali s největší pravděpodobností mezi rytíře. Co si na nás přichystají a do jakých situací se ještě dostaneme, to je otázka.

V tomto čísle se dočtete o tom, jak jsme získali naši novou klubovnu, dále se můžete podívat na pěkné fotky z minulých akcí. Bláťa nám poslala článek o tom, jak plnila svůj tajný bod a Krtek nám nakreslil obrázek, za který si vysloužil 4 body. Nechybí ani vtípky nebo třeba další Zapeklitá šifra. Jistě si zkuste přepadovku zvanou Náhlá smrt! Na samotný závěr jsme vybrali to nejzajímavější z organizačních věcí. Zkrátka to, co jsme probrali na poradách a co se vedení oddílů týká.

Světlo Vašim krokům, Poutníci.

Váš Op

(Jak jistě víte, tento font nepodporuje č…)

OMLUVA NA ZAČÁTEK

Drahý a prostořeký Krtku, ráda bych se Ti touto cestou hluboce omluvila za mou neschopnost... Jak oba víme, dal jsi mi obrázek do Škrpálu a já ti za něj velice děkuji! Bohužel jsem ho někde založila a nemohu ho najít (asi mi ho sežral králík nebo naše zákeřná kočka). Doufám, že se na mne moc nezlobíš a pochopíš, že i vedoucí je jenom člověk. Za tvůj krásný obrázek na rytířské téma ti i bez zveřejnění uděluji nejvyšší počet bodů.

S láskou,
Bláťa

REKLAMA: Nový film ke shlédnutí na našem Youtube

BLÁŤA: TAJNÝ BOD

Jak jistě víš, tak v oddíle funguje základní oddílová zkouška (ZOZ). Zkouška má 50 bodů ke splnění s tím, že 49 jich musíš splnit do roka od plnění prvního bodíku. Avšak 50. bod je tajný. V praxi to znamená, že ti bude vymyšlen úkol šitý na míru a budeš ho plnit, jak nejlépe dovedeš a dle svého nejlepšího svědomí a vědomí. Chtěla bych se s tebou podělit o můj tajný bod, tak jak jsem ho vnímala já před deseti lety :-). Hrála se celoroční hra Země za zrcadlem (nebo také Země meldacrz az, pozn. red.) a mně bylo 15 let...

Jak jsem složila zkoušku

Je 20. června 2003 a já se vydávám na putování s Tulákama, a tentokrát s námětem „Země za zrcadlem“.

Započatý víkend začal stejně jako vždy, dopravením celé skupiny na místo určení.

Je večer a zábavný dvoudenní program začíná. Nejdříve jsme se shledali s Bílým králem, který nám povyprávěl o slavnostech, které se chystají na příští noc a následně jsme se odebrali s poutníkem přivítat Atala. Zapomněla jsem podotknout, že vše se již odehrávalo v blízkosti Zátoky, jelikož jsme nocovali na louce nad Junákem.

Jsme u mola a vidíme, jak z dálky k nám po vodě zvolna připlouvá Atal. Když sestoupí ze svého prostého plavidla na zem, tak k nám promluví a sdělí nám důvod jeho příjezdu z Atlantisu a také se dozvíme, co od nás na oplátku očekává.

No a teď začne ten správný pro mne nezapomenutelný horor!! Všichni se rozešli až na mě (Blatníka) a Ballůa (Juráše), abychom pomohli Atalovi (Kubovi) s vyndáním jeho prostého plavidla (duše a podlážky) z vody. Kuba nám dal pokyn ať já a Ballů odneseme podlážku a on, že popadne duši a bude nám ze zadu svítit na cestu. Vydali jsme se tedy na cestu a už jsme byli před posledním kopečkem v lese, když tu zničehonic zhasla baterka a do tmy zazněla jen strašná tupě dunící rána doprovázená praskáním dřeva. Ohlednu se co, že se to děje a vidím, že Kuba zmizel. Ačkoli jsem se v tuto chvíli ještě vůbec nebála, i když jsem tušila, že Kuba někam zahučel, že by se mu mohlo něco stát, protože on to je takovej hromotluk, kterýho jen tak něco neporazí a tak jsem do tmy položila jen takovou kontrolní otázečku: „Žiješ?“ Ze tmy se ozvalo

skřípavým hlasem: „Napůl!“. Trošku mi přeběhl mráz po zádech, ale stále jsem doufala, že se Kuba odněkud vyhrabe, oklepe a pomašírujeme dál. Opak byl pravdou. Vzala jsem si naší druhou baterku a posvítila na místo, odkud zazněla jeho odpověď. Ležel nehnutě na zemi a rukama si svíral hlavu. Na otázku co mu je, odpověděl, že ho bolí noha, a že hlavou upadl na nějaký pařez. Samozřejmě jsem mu jeho tvrzení věřila, i když jsem žádný pařez, o kterém se zmiňoval, neviděla. Chvíli ležel bez hnutí a po chvíli se snažil vstát. Zaúpěl a bylo očividné, že ho noha musí ukrutně bolet, protože si i jadrně ulevil slovy „Do pr….“ a sklátil se znovu k zemi. V tu chvíli se mi sevřel žaludek a krve by se ve mě nedořezal, jak jsem měla o Kubu strach.

Ten mě poprosil, ať mu jdu namočit kus jeho kostýmu do vody, aby si mohl udělat obklad. Já jsem byla zmatená jak lázeňská veverka a nevěděla jsem kudy kam. Nakonec jsem usoudila, že přes louku k potoku to bude asi nejrychlejší a tak jsem vyrazila. Strach se začínal stupňovat a to ne jen o Kubu, ale také že musím za tmy sama přes louku, ale nakonec jsem to zvládla. Najednou mi došlo, že tam parkuje Beruna se svým dostavníkem a že se bude muset pro něj vrátit. Načež mi Kuba sdělil, že se tak nestane, protože Berka se srazil s ostatníma na kládách a pokračoval s nimi zpět do tábora. Mé světélko naděje začalo skomírat. Uvnitř hlavy jsem začala pořadně zmatkovat a napadalo mě spoustu otázek " Co teď? Co když má Kuba něco s pateří? Co když má zlomenou nohu? Jak se to ostatní dozvědí? Kdo pro ně půjde? No já teda ne! Já opravdu nepůjdu, vždyť se bojím…" Nakonec mi v hlavě zůstala jen jedna myšlenka, někdo z nás dvou musí běžet pro velký.

Řekla jsem tuto úvahu nahlas a ten moment jsem pochopila, že z těch dvou to asi budu muset být já, co poběží, protože Ballů, ačkoli je to bezva kámoš, tak není zrovna fyzicky stavěnej na dlouhé tratě. Myšlenka, že tento úkol musím zvládnout sama, mě doslova šokovala. Pár vteřin jsem si dodávala odvahu, protože mám panickou hrůzu jít do tmy, kde nikdo není, ale nakonec jsem popadla baterku a s žaludkem až v krku jsem vyrazila. Letěla jsem jak o závod, kdyby mi to někdo měřil, tak věřím tomu, že jsem trhla světový rekord. Když si uvědomím, že jsem 5 měsíců nesměla ani cvičit, tak to byl skutečně výkon: Ovšem mému trápení nebyl tímto konec, protože jsem doběhla ke kládám a nevěděla jsem kudy se vydat na další trasu!! Nakonec jsem se rozhodla pro zkratku. Na štěrkovce za zkratkou jsem se znovu zastavila a nutně jsem musela nabrat druhý dech, protože jsem měla pocit, že vyplivnu plíce. UŽ JSEM NEMOHLA!!!!!!!!! Minutka oddychu mi opět dodala kuráž a představa,

zraněného nemohoucího Kuby mě opět hnala dál. Když jsem u Zelený Budky doběhla Tuláky, tak se mi skutečně ulevilo a z posledních sil jsem zaskřehotala: "
MOŇOOOOO, DAVIDÉÉÉÉÉ„! Na mé volání se ozval Beruna se slovy: "Co se děje???!!“ V rychlosti jsem jim vylíčila celou tragedii, jak Kuba leží s pochroumanou nohou a hlavou v příkopu. Zdálo se, že to vylekalo i Michala, který se sebral a kvapem šel se mnou. Dokonce mě vyzýval, že poběžíme, ale já jsem již byla na pokraji zhroucení a jen jsem zasípala: „NÉÉ“. Ale u zkratky mi to nedalo a dala jsem se znovu do klusu. Dorazili jsme na místo a k mému zklamání se nic nezměnilo. V koutku duše jsem totiž doufala, že se Kuba mezitím zázrakem uzdraví, ale on tam stále ležel a pohled na něj byl skutečně bolestný. Berka a Michal Kubu popadli za křídla a doslova ho odtáhli do přeparkovaného dostavníku s tím, že jedou do nemocnice.

Já jsem se už téměř na nic nezmohla. Jen jsem seděla v jehličí a flusala slanou vodu místo slin. Byla jsem totálně zničená a vyčerpaná, ale někde uvnitř jsem byla ráda, že jsem udělala to nejlepší, co jsem v tu chvíli mohla udělat……..

Konečně jsem ležela ve stanu. Byl tam se mnou Ballů, Dráče a Borča. Přemýšlela jsem co, že se to vlastně stalo a jak k tomu došlo.
Moc klidu jsem si ovšem neužila, protože za nějakou dobu se nám zachvěla celta na stanu. Byl to Konop a docela vážně mi přikázala: „Blatníku pojď ven“. Odpověděla jsem: „Musím?“ a ona na to: „Nemusíš, ale měla bys“. Měla jsem v každém oku několik otazníků, protože jsem zase nevěděla co se děje. Vylezla jsem tedy ven a šla s Konopem až těsně před křižovatku směr zelená železná tyč. Tam rozsvítila louči. Hlavou se mi opět začaly honit všelijaké myšlenky. Říkala jsem si: „Asi nějaká bojovka…“

Kachna mě ještě poučila, ať až tam dorazíme, pozdravím, jinak ať se chovám, jak uznám za vhodné. Kráčela jsem tedy s ní a již v dálce jsem rozpoznávala postavy velkých ve stínu svíček. Na místě jsem zjistila, že jediný Michal stojící uprostřed byl oblečený v kostýmu.

Postavila jsem se před něj asi tak 2 m a pozdravila. Ten se mě na oplátku zeptal: „Víš, kde jsi?“ „Asi jo,“ odpověděla jsem. Napadlo mě, že teď, když jsem tak vyčerpaná, že ještě dostanu určitě nějaký úkol, abych složila další zkoušku. Než jsem to domyslela, tak mi Michal říká: „Teď asi čekáš, že dostaneš úkol…….ale ty už jsi ho splnila……a splnila jsi ho na výbornou!!!“ Chvíli jsem tupě zírala a nevěděla, o čem mluví. Pak řekl, abych se otočila. Měla jsem strach to udělat, ale přesto jsem se

opatrně otočila a tam stál on……..Kuba ?!?!? a nic mu není? A NAJEDNOU MI TO VŠECHNO DOŠLO!! V hlavě se mi rozsvítila velká žárovka: Zalil mě pocit velké radosti a dojetí. Začala jsem se smát a do toho jsem brečela. Nevěděla jsem, co mám v tu chvíli udělat, ani co mám říct. Najednou jsem držela v jedné ruce tuláckou košili a ve druhé tulácký znak.
Teď když to vše sepisuji, tak už vím, co nám říct, už to vím úplně na 100%.
Byl to ten nejúžasnější a nejlepší zážitek za celý můj dosavadní život: : :

TULÁCI JSTE NEJLEPŠÍ LIDIČKY CO ZNÁM: MÁM VÁS VŠECHNY MOC A MOC RÁDA A ZA VŠECHNO VÁM VŠEM MOC DĚKUJU!!!!!!!!!!!

Váš Blatník

PS.: A jaké poučení z tohoto příběhu vyplývá? „Nikdy nechoď v noci do lesa s dospělákem a s neběhajícím kámošem sama“

První Tulák v kmeni (Konopík, 1993)

POEZIE

Je to ale zvláštní vkus:
v Bubububulánu
vyrobili autobus
s koly ze salámu

Jelikož jim každý hned
kousek toho kola sněd
nemohli s tím autobusem
nikdy nikam jet

(Xychteen12)

Našel jsem já na ulici
Sedmiprstou rukavici
Je to smůla, na mou čest
Že mám prstů jenom šest

(Autor neznámý)

Jsem rapper malíř, musím stále škrábat,
v zadku můžu se při tom jenom drápat.

Jsem rapper a škrábu stěny,
Deph se může jít bodnout s Vodopády.

A Chumbo, nech mě bejt,
Kdykoli promluvíš, chce se mi blejt.

(Opičák, škrábání stěny v klubovně 5.10.2013)

FOTOSTRÁNKA

Sraz oddílů

Letní tábor

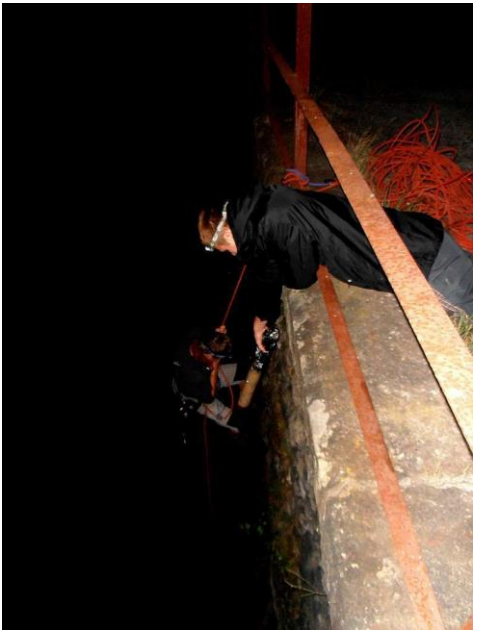

Přepadení Tuláků

Černý rytíř z nové celoročky

MÁME VLASTNÍ KLUBOVNU

A to je setsakramenstky dobrý! Ba přímo báječný!!!

Klubovnu jsme se snažili získat hned potom, co jsme rozjeli oddíl a podařilo se ho stabilizovat. Byl to boj, ale máme ji! Pokud jste ji ještě neviděli, určitě se přijďte podívat. Třeba hned na další schůzku.

Sháňka po prostoru

Rozhodli jsme se zahájit operaci „Hledej a jistě najdeš“. Zaútočili jsme nejprve na stránky města. K našemu (ne)údivu jsme zjistili, že to nebude jen tak jednoduché. Výběrová řízení na nebytové prostory, které jediné pro nás byly finančně dostupné, se vypisují zhruba jednou za čtvrt roku. Bohužel jsme začali hledat těsně po prvním čtvrtletí. Hledali jsme tedy usilovně na internetu, ptali se kamarádů, známých i neznámých. Žel bohu nikdo o ničem nevěděl, nebo nebyl prostor vhodný.

Prostory by byly, ale…

Kolikrát se stalo, že jsme nalezli vhodný prostor, jako třeba sušárnu, či sklep v paneláku, ale správce domu ho nepronajal, protože by si lidé stěžovali na veškeré škody v okolí a sváděli by to na nás, i když bychom za ně nemohli. Dalšími argumenty od obyvatelů domů byly ve stylu: „Zvýšil by se počet cizích lidí, kteří lezou do baráku, zvýšil by se díky vám hluk a vůbec, bůhvíco byste tam dělali.“

Úřednické kejkle

Čas se minul s hodinami a byl srpen po táboře. Kouknul jsem na internet a ejhle, nové výběrové řízení. Končilo 30. srpna. Naivně jsme si slibovali, že snad úřady zastupují náš stát a dostat novou klubovnu bude v pohodě a mafie v bílých rukavičkách nám vyjde vstříc.

Věděl jsem o tom, že úředníci jsou byrokratické mrchy, však doufal jsem, že budou mít zájem na tom, abychom jako organizace pracující s mládeží klubovnu získali. A to ze dvou důvodů. Jednak se díky naší soustavné práci děti rozvíjí a jsou budoucnost státu. Druhak stát z našeho nájmu bude mít peníze. Opak si dal pusu s pravdou a my zjistili, že město se nebude nijak výrazně angažovat v tom, aby nám poskytlo byť sebemenší prostor. Naše peníze je také asi nezajímaly.

Dohodli jsme se, že se půjdeme podívat na nějaké úřadem nabízené nebytové prostory. Prvním oříškem bylo, že se na telefonní čísla v nabídce nedalo dovolat. Po stém neúspěšném pokusu dovolat se šlompákům z kanclu, nám s Bláťou nabíhaly křečové žíly pod bradou. Přesto se mi jednoho krásného rána podařilo darmožroutům dovolat. Dohodl jsem prohlídky a už to jelo. Vyhovovaly nakonec dva prostory. Jedním byla bývalá prádelna. Bez WC, ale to je u mnoha kluboven běžné. Sepsal jsem tedy žádost o klubovnu.

Šaškárna kolem ateliéru

Druhým vyhovujícím prostorem pro azyl Poutníků byl ateliér v pátém patře v Moskevské ulici. Vypadal jako pěkný podkrovní byt s topením i umyvadlem. Přes dveře naproti byl dokonce záchod!

Vše vypadá lákavě, že? Bohužel při důkladném studování podmínek k účasti ve veřejné nabídce jsem se dočetl, že prostory s označením „ateliér“ se pronajímají pouze fyzickým osobám s uměleckou živností nebo s doloženým vzděláním.

Spolu s Bláťou jsme po nocích kuli pikle a pak nás trklo, že v dalším odstavci se píše, že pokud je podnájemník prospěšný obci, může komise pro výběr udělit blíže nespecifikovanou výjimku. Jakožto oddíl si myslíme, že jsme obci prospěšní, takže jsme vymysleli nádherný popis využití prostoru.

Zdůvodnění žádosti o poskytnutí nebytového prostoru:

Tento NP chceme využít nejen pro rozvoj uměleckého cítění dětí z našeho oddílu. Na pravidelných schůzkách se věnujeme jednak kreativní činnosti, při které vznikají výrobky ze sezónních surovin, odpadu či odlitky zvířecích stop. Díky této činnosti se děti umělecky rozvíjí a zároveň získávají kladný vztah k přírodě a recyklaci nenásilnou formou. Výrobky chceme vystavovat na předem oznámených vernisážích, a také kdykoli během schůzek právě v tomto NP.

Zároveň chceme tento NP využít jako klubovnu našeho dětského oddílu. Jedná se o praktické zázemí i vzhledem k hygieně, protože na místě je sociální zařízení a tekoucí voda, což nebývá standardem. V klubovně by zároveň probíhaly přípravy táborů a výprav, zvláště kostýmů a kulis k hrám. Část NP by sloužila jako sklad pro materiálu na oddílovou činnost i na akce pro veřejnost, jež plánujeme pořádat.

Jakožto nezisková organizace bychom rádi využili finanční zvýhodnění nájemného, které činí 200 Kč/metr čtvereční/rok.

Do výběrového řízení bude zařazena pouze řádně vyplněná přihláška!!!

Pravidelné vernisáže by byly na dni otevřených dveří a na jedné poličce by byla vystavena naše díla s vysokou uměleckou hodnotou. ☺

Problém zvaný úředně ověřený podpis

Po sepsání i této žádosti jsem ještě komunikoval s Berunou, který mi napsal, že musí žádosti podepsat on, jakožto statutární zástupce organizace MOP Tuláci. Naštěstí byl v Praze, a tak papíry podepsal. Zjistil jsem však, že papír zvaný „čestné prohlášení“ podepsal jen jeden. Vzhledem k tomu, že jsme měli obálky dvě, rozhodl jsem se, že ho nechám úředně ověřit.

Madam Nakvašená Zlost za přepážkou mi nepěkným tónem vybučela, že mám smůlu, protože podpis musí být úředně ověřený a obyčejný nestačí. K jejímu štěstí alespoň nebučela falešně. Beruna byl, jak jsem zjistil po pár smskách, tou dobou už na táboře a k odevzdání zbývalo neúprosných pár hodin.

Další taškařice laxních úředníků

Zalepil jsem tedy obálky a odevzdal je v podatelně. Tam mi nikdo nebyl schopen říct, kdy bude vydáno rozhodnutí komise. Pouze jsem dostal nějaké telefonní číslo na předsedu.

Na číslo se povětšinou nedá dovolat, ale tak to už je taková klasika. Řekl bych hříčka velectěného předsedy komise. Bláťa tam pravidelně volá, ale ani za téměř dva měsíce není rozhodnuto. No nepřipomíná vám celá tato maškaráda knihu od Stanislawa Lema Deník nalezený ve vaně?

Čas se plnil a plnil, až se naplnil

Uplynulo září a my stále neměli nic jiného, než Dům Um, který si nadiktoval podmínky, které by nám vycucly prakticky celý rozpočet. Přemýšleli jsme, co s tím dělat, avšak ni jediné řešení se nezdálo být rozumné. Mezi tím vším jsme stále hledali klubovnu. Dokonce jsme rozhodili sítě v podobě internetové reklamy, která běžela na serveru Desítka, kde jsou uloženy mimo jiné i poutnické webovky. Ticho po pěšině… Obeslali jsme některé základní školy, posílali pravidelně příspěvky na náš Facebook. Nic… Zoufalství v podobě kývnutí na Dům Um se zdálo být čím dál tím bližší.

Nakonec se ozvala Jarča, která nám celou dobu pomáhala s hledáním. Poslala mi odkaz na jednu firmu, která pronajímá kanceláře v přestavené továrně. A vcelku za únosné penízky. Paráda! Dal jsem vědět Blátě a ta dohodla prohlídku.

Při prohlídce jsme byli udiveni. První patro, voda, záchody. Prostě a jednoduše nádhera na entou. Do týdne jsme měli smlouvu a mohli jsme

začít s rekonstrukcí. Na klubovně j ještě mnoho práce, ale již je provozuschopná a můžeme v ní pořádat schůzky.

Prázdná klubovna

Škrábání zdí

Malování

Po rekonstrukci (17.10.2013)

(Opičák)

VTÍPKY

Zábava ryze tematická (rytíři included)

- Ke spícímu rytíři přijde drak, očichá ho a pak zamručí: "Dneska nemám na konzervu chuť!"
- Kdy je slušné plivnout rytíři do tváře?
  Když mu hoří knír.

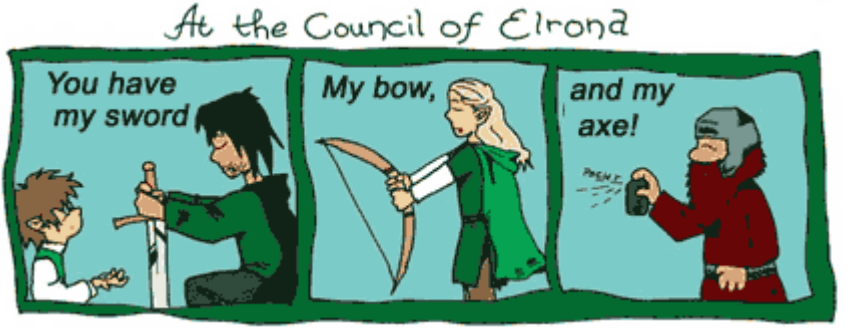

Tady máš můj meč, můj luk… A mou sekeru!
(anglicky je axe sekera. Také je to ale značka deodorantu)

(pisnezlarpu.wz.cz)

KRONIKA

Aneb co se událo stručně

Letní tábor Ztracený tomahawk:

Na táboře vyvrcholila celoroční hra Indiáni. Hledali jsme ztracený tomahawk. Během celého tábora jsme různými způsoby dostávali informace o tom, jak vypadá a kdo mu vládne.

Nakonec se nám podařilo zjistit, že tomahawk, dar náčelníkům kmenů od samotného indiánského boha Manitoua, ukradl mocný Karos a vládne jím tuze zle. Poštvává proti sobě bojovné kmeny, vládne počasím, ovládá pohyb hvězd. Karose se nám ke konci tábora podařilo přemoci a navrátit tomahawk původním majitelům, kteří slíbili, že budou vládnout moudře a spravedlivě.

Přepadení tuláckého tábora:

Opičák, Chumba a Bláťa uloupili bodování Tulákům a připevnili ho doprostřed pilíře železničního mostu. V Tuláckém táboře se totiž nikdo neobtěžoval hlídat. ☺

Zářijovka:

Dostali jsme se mezi rytíře. Seznámili se s Černým rytířem, který nám pomohl stát se rytíři. Bohužel jsme se upsali mimo glejt rytířství i na listinu, díky které jsme stanuli před královským soudem. Unikli jsme jen o vlásek.

Sraz oddílů:

Akce probíhala na louce nedaleko Meziříčí u Tábora. V pátek jsme se ubytovali ve stanech a čekali na příjezd zbylých oddílů. Sobota probíhala v duchu alchymistů. Úkolem náhodně rozdělených družin bylo získat přísady pro výrobu zlata. I po nesnázích v podobě nepříznivého počasí, zranění a nesouhře v družině se všem povedlo zlato uvařit. :-) Tímto děkujeme organizátorům Krhútům za víkend plný dobrodružství a budeme se těšit na další ročníky!

ZAPEKLITÁ ŠIFRA

O CO SE JEDNÁ?

V každém Poutníkově škrpálu je sekce Zapeklitá šifra, ve které najdete nějakou zašifrovanou zprávu. Vaším úkolem bude se pokusit, danou šifru do vydání příštího dílu vyluštit. Kvůli zkušenostem z předchozích kol budou dvě verze – lehčí pouze pro děti z našeho oddílu a těžší pro všechny ostatní (rádci, vedoucí, vedoucí jiných oddílů, kamarádi, případně kdokoliv kdo nemá s oddílem nic polečného). Obsah tajné zprávy vím pouze já (Yellen). Podle toho, kolik luštitelů bude úspěšných, bude další šifra adekvátně těžší/lehčí. Až se někomu podaří šifru vyluštit, nikomu neprozrazujte, jak jste na výsledek přišli a zašlete mi e-mail se jménem/přezdívkou a textem tajné zprávy na zapeklitasifra@seznam.cz.

ÚSPĚŠNÍ LUŠTITELÉ

V minulém čísle se o lehčí šifru nepokusil nikdo z našich dětí, což je jistě škoda, protože za to lze získat body do oddílového bodování. Jednalo se o klasickou mřížku (viz Základní oddílová zkouška) kde byla čísla zašifrována pomocí morseovky. Těžší šifra v sobě obsahovala 3x zašifrovaný text. Nejprve se jednalo o ASCII kódování, po jehož vyluštění jste se dozvěděli, že máte použít Caesarovu šifru s posunem o 17 a nakonec vás čekala Vigenèrova šifra, kde se dokola sčítá hodnota klíče a zašifrovaného textu. Pokud by to někoho zajímalo více, všechny tyto šifry jsou popsány na české wikipedii.

I přesto, že to tentokrát bylo těžší, než minule, tak máme 3 úspěšné řešitele, kterým tímto gratuluji – **1. Píšťalka (6.8.)**, 2. Mates (11.8.) a 3. Opičák (18.8.).

LEHČÍ ŠIFRA

OKWLOVYLQMAFPSVIBNCUH

TĚŽŠÍ ŠIFRA

(K = kroků)

90° 45K, 630° 45K, 0° 33K, 360° 67K
540° 60K, 180° 30K, 135° 15K, 90° 20K, 405° 15K, 360° 90K
315° 15K, 270° 20K, 225° 15K, 180° 60K, 0° 60K, 180° 80K, 855° 15K, 90° 20K, 405° 15K
540° 20K, 180° 40K, 0° 60K, 180° 100K
270° 45K, 540° 50K, 450° 40K, 270° 40K, 180° 50K, 450° 20K, 90° 25K

NÁPOVĚDA

Řešením obou šifer je česká hudební skupina. U těžší šifry doporučuji cestu začít na „bílém místě ze dřeva“ ☺.

(Yellen)

NÁHLÁ SMRT

1. Kolik je v ZOZ uzlů?
2. Jakou barvu vlasů má původně Bláťa
3. Jak se doopravdy jmenuje Opičák?
4. Od kolika let má Michal vousy?
5. Kolik kg váží Yellen?
6. Kolik cm měří Chumba?
7. Jak dlouhé vlasy má Hugo?
8. Kolik let je Žwejkalovi?
9. Jak dlouho je v oddíle Maverick?
10. Kolik synů má Světlanka?
11. Jaký vztah má Večernice a Chumba?
12. Kolik stran mají dovednosti?
13. Jak se jmenuje postava, kterou jsme potkali na první výpravě?
    Nápověda: Černý _____
14. Kolik vydání má zatím Poutníkův Škrpál včetně tohoto?

Své odpovědi posílejte na poutnický mail do 30.11.2013.

(Bláťa)

SOUTĚŽ

No to jsme zvědaví ☺

Vzhledem k tomu, že jsme v předchozím čísle potrestali naše čtenáře kvůli tomu, že se nikdo neuráčil vyplnit indiánský kvíz, tím, že jsme vynechali soutěž, zkusíme tu jednu uveřejnit (i když se nám nikdo neozval, že by o ni stál). Ten, kdo do 31.10. do 23:59:99 napíše na oddílový email zprávu, uvede do předmětu SOUTĚŽ a do zprávy napíše MÁM BOD, obdrží do bodování 3 body (což je víc, než jedna celá schůzka!!!). Tak to jsme zvědaví, jestli chce někdo body téměř zdarma. A kdo si to nepřečte, jeho mínus. ☺

INTERNET

Youtube

Pravidelně aktualizujeme Youtube kanál s názvem Oddilpoutnici. Jako poslední video přibylo táborové video, které má právě premiéru na oddílovém promítání, kde jste obdrželi tento časopis.

Z dalších videí produkce Poutníkův biograf j.o. (jsme omezení) můžeme připomenout například rátký film s názvem Michalova bezedná taška.

Facebook

Máme stránky na Facebooku, kde dáváme vědět o akcích, zajímavosti z webu i méně oficiální sdělení. facebook.com/oddil.poutnici

Fotogalerie

Veřejná fotogalerie z akcí: poutnicipraha.rajce.idnes.cz

A VĚDĚLI JSTE TOHLE?

Tohle všechno nám někdo naprášil

- Poutníci vznikli po bláznivém posezení Yellena, Huga a Žwejkala
- Poutníci měli první akci v dubnu 2011
- Poutníci „žijí“ k dnešnímu dni 30 měsíců nebo 935 dní nebo 22 440 hodin a nebo 1 346 400 minut
- všichni vedoucí z Poutníků byli odchováni v oddíle Tuláci Malešice
- Poutníci mají již 37 aktivních členů a stále se rozrůstají
- Poutníci měli do dnešního dne 21 výprav, 10 jednodenek, 2 podzimní tábory, 3 letní tábory a 3 putování po Šumavě
- Poutníci za školní rok 2012/2013 snědli přes 30kg těstovin, 27 kg rýže, 25 kg salámu a 54 kg brambor
- Poutnický tým vedoucích měl od roku 2012 poradu 21x v průměrné době trvání 3 hodiny
- Poutníci mají za kamarády i jiné oddíly jako Sůvy, Krhůty, Gingo a Tuláky
- Poutníci mají od 1.10.2013 vlastní klubovnu
- Poutníci rozdali přes 1500 kusů letáčků

(Bláťa)

- Železniční stanice s nejdelším názvem je v Anglesey, což je ve Velké Británii a jmenuje se Llanfairpwllgwyngyllgogerychwyrndrobwllllantysiliogogogoch
- Chumba s Opičákem chodí do stejné školy a vsadili se, kdo na ní déle vydrží. Kdo prohraje, bude 14 dnů nosit modré číro.
- Žwejkal nosí slušivé spodní prádélko
- Bláťa s Michalem tajně poslouchají punk
- Toto číslo Škrpálu se z části psalo i v nové klubovně
- Někteří vedoucí byli opět v kanále. Tentokrát pod Hostivařem.

(Opičák)

STŘEDOVĚKÉ RECEPTY

Některé poznámky ke středověké kuchyni:

1. Recepty vycházejí z Hippokratovy humorální teorie a učení o lidském temperamentu.
2. Recepty pochází ze zvláštních společenských kruhů – z vrstev šlechty a ještě častěji kléru.
3. Recepty jsou určeny převážně zasvěceným – kuchařům a kuchařkám ovládajícím základní principy umění kuchařského – a neuvádějí tedy zpravidla množství surovin či dobu úpravy. Dokonce ani o koření se v těchto receptech nehovoří jednotlivě, nýbrž jen paušálně jako např.: „Řádně okořeň!“ či „Přidej nejlepší koření, které máš!“

Hrách na špízu

Zceď uvařený hrách, přidej stejné množství vajec a opraž směs na troše másla. Nechej směs vychladnout, pokrájej ji, napíchni kousky na špíz a dobře opeč. Potři kousky vejcem a kořením a servíruj na stůl.

Kuře po byzantsku

To jest kuře řecké. Vezmi upečené kuře a uvařené vepřové maso a společně je pokrájej. Směs pokrájeného masa povař ve víně nebo octu s cukrem či medem, zázvorem, pepřem a čtvrt librou růží. Servíruj na stůl bez solení.

Pokrm chutná dobře s tureckou pitou. Kombinace vína a medu odkazuje na antické pozadí. Sušené nebo čerstvé růžové květy se během vaření stanou lehce nevzhlednými, proto se doporučuje je do pokrmu přimíchat až krátce před podáváním na stůl. Pokud již sušené květy ztratily svou vůni, můžeme si pomoci trochou růžové vody.

Kaše z bezového květu

Vhoď bezové květy do vařícího mléka a nech masu tak dlouho vřít, dokud nebude mléko chutnat po květech. Zceď mléko přes šátek, trochu je osol a zahusti pšeničnou krupicí. Obarvíš-li masu šafránem a přidáš do ní dostatek sádla, vznikne výtečná kaše. Přidáš-li do kaše cukr, získáš tak sladký pokrm.

Takto lze připravovat kaše i z jiných aromatických květů jako např. z růží (růžové vody) nebo lilií.

Bližší informace o surovinách, kuchařských postupech a náčiní, nápojích, stolování a další recepty se dočteš v:
Kuchařka, středověké potěšení pro vaše chuťové buňky (Kochbüchlein, Gaumenfreuden des Mittelalters), Helmut Birkhan, Margarete Jarmer Nakladatelství: Günther Hofer 2004 ISBN: 3-902111-12-7

TÁBORNICTVÍ

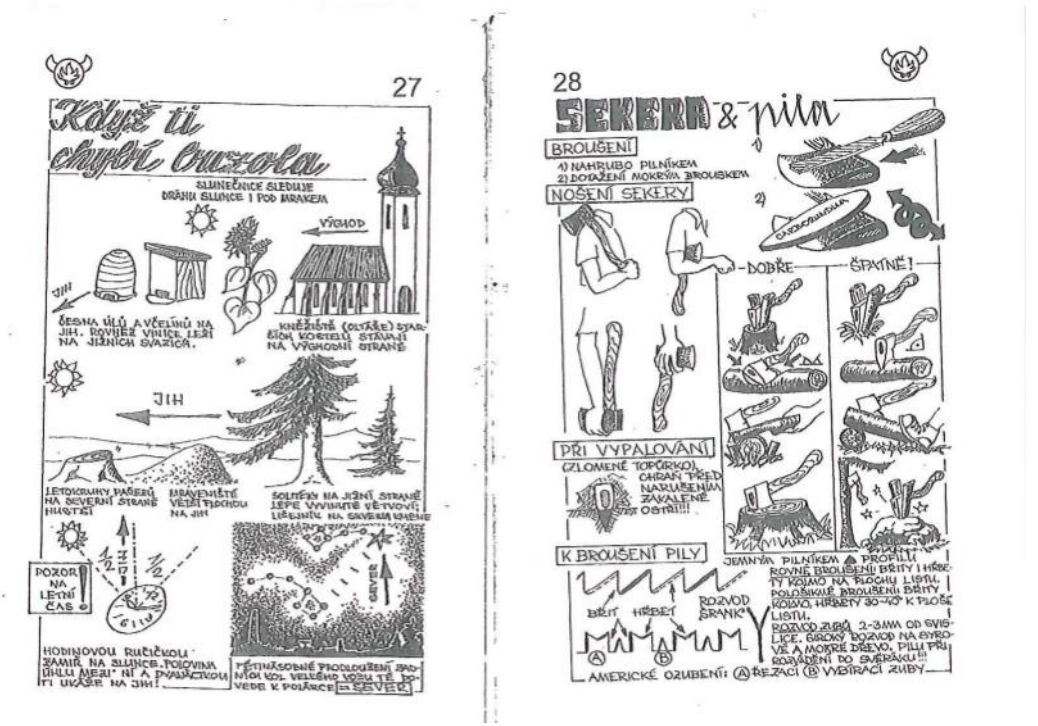

PODZIM JE NA DRAKA

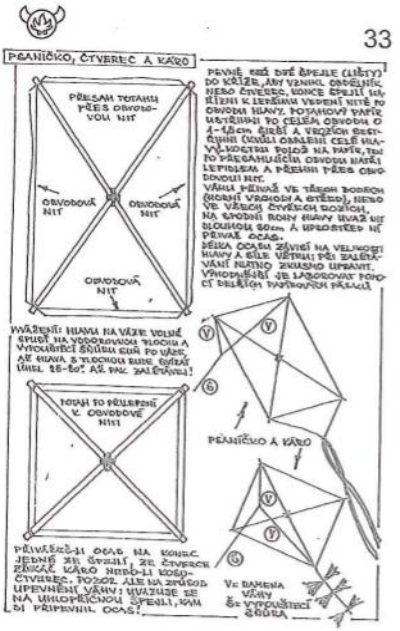

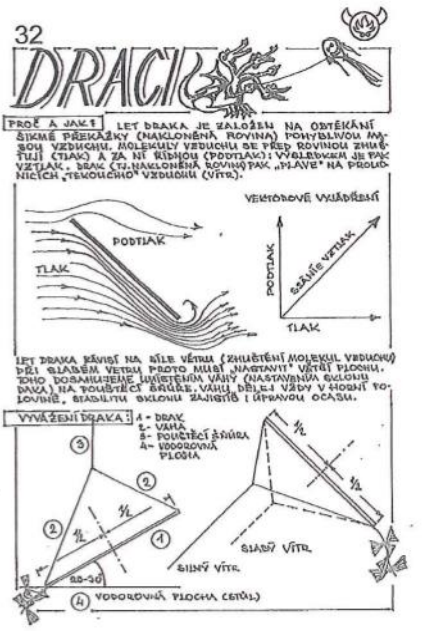

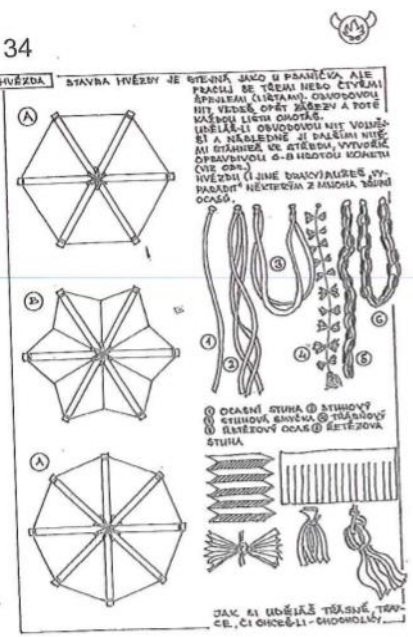

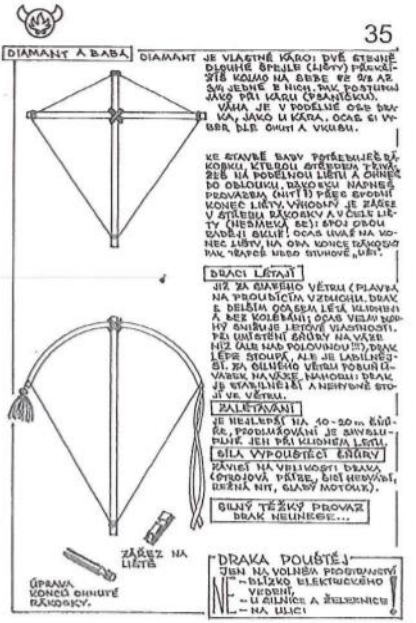

BODOVÁNÍ

Bodování je záznam výkonu a zároveň i účasti v oddíle. Za každou akci získáváš určitý počet bodů. Hodnotí se však i tvoje aktivita. Když se snažíš, výrazně pomáháš svému týmu, nebo dokonce vyhraješ nějakou hru, můžeš získat body navíc. Veškeré body pak zaznamenáváme do tabulky na webu. Odkaz najdeš hned nahoře v menu pod heslem BODY.

Pozor, hodnocení bylo mírně upraveno!

- Schůzka: 1 (+ max. 1) body
- Výprava: 4 (+ max. 6) body
- Vícedenní výprava (např. podzimky): 6 (+ max. 2) body
- Jednodenka: 2 (+ max. 2) body
- Body za soutěže: dle domluvy
- Body za příspěvek do časopisu: max. 5 bodů

Jak si kdo zatím vede (aktuální dne 2.10., L.P. 2013)

Gumídek	5
Dáda	8
Fífa	6
Miky	18
Lentilka	6
Eva	2
Krtek	14
Zdenda	1
Korbič	14
Hajnej	1
Řízek	12
Míša	12
Tesák	6
Martínek	5
Kačka	6
Matyáš	4
Honza	3
Sára	1
Anička	1

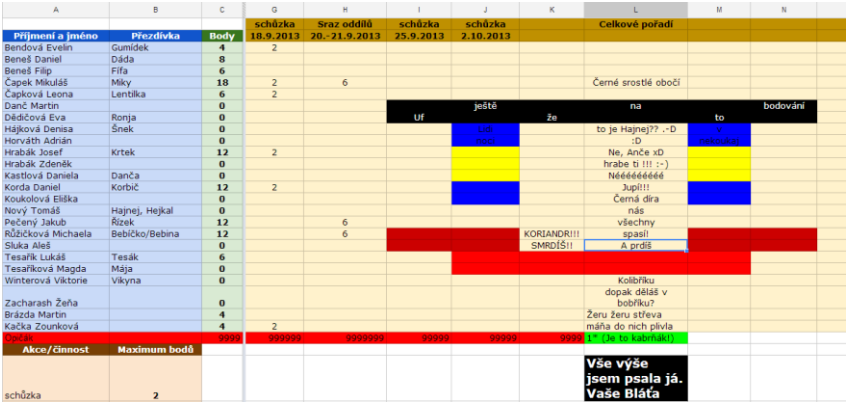

Příjmení a jméno	Přezdívka	Body	schůzka 18.9.2013	Sraz oddílů 20.-21.9.2013	schůzka 25.9.2013	schůzka 2.10.2013	Celkové pořadí
Bendová Evelin	Gumídek	4	2				
Beneš Daniel	Dáda	8					
Beneš Filip	Fífa	6					
Čapek Mikuláš	Miky	18	2	6			Černé srostlé obočí
Čapková Leona	Lentilka	6	2				
Danč Martin		0					
Dědičová Eva	Ronja	0					
Hájková Denisa	Šnek	0					
Horváth Adrián		0					
Hrabák Josef	Krtek	12	2				
Hrabák Zdeněk		0					
Kastlová Daniela	Danča	0					
Korda Daniel	Korbič	12	2				
Koukolová Eliška		0					
Nový Tomáš	Hajnej, Hejkal	0					
Pečený Jakub	Řízek	12		6			
Růžičková Michaela	Bebíčko/Bebina	12		6			KORIANDR!!!
Sluka Aleš		0					SMRDÍŠ!!
Tesařík Lukáš	Tesák	6					
Tesaříková Magda	Mája	0					
Winterová Viktorie	Vikyna	0					
Zacharash Žeňa		0					
Brázda Martin		4					
Kačka Zounková		4	2				
Opičák		9999	999999	9999999	99999	99999	9999

Akce/činnost	Maximum bodů
schůzka	2

Uf ještě že na to bodování

Ujdi Ne, Anče xD hrabe ti !!! :-) Jupí!!! Černá díra nás všechny spasí! A prdíš

Kolibříku dopak děláš v bobříku? Žeru žeru střeva máňa do nich plivla

Vše výše jsem psala já. Vaše Bláťa

Bláťu chytill jednou kolem 3. hodiny ranní amok a podívejte, co provedla s bodováním. Opičák je samozřejmě svatoušek a nemá s tím nic společného. ☺

NÁHLED DO ZÁKULISÍ

(Honosněji napsané slovo „organizace“)

- Proběhl historický první plnohodnotný čtrnáctidenní tábor.
- Na schůzky, výpravy i tábor jezdí takový počet lidí, abychom takto mohli akce nazývat
- Minulý školní rok se nezrušila jediná akce.
- Začali jsme celoroční hru pro rok 2013/2014 s názvem Rytíři.
- Přivítali jsme mezi sebou novou vedoucí, a to Večernici.
- Pravidelně aktualizujeme Facebook, web, Youtube i fotogalerii.
- Podařilo se nám sehnat novou klubovnu a dáváme ji do kupy.
- Máte-li něco, co by se nám do klubovny hodilo, zkuste se ozvat, než navštívíte kontejner.
- Máme vymyšlené podzimní prázdniny. Nic však neprozradíme.
- Stále se inspirujeme jinými oddíly, s jejichž vedoucími se nepravidelně setkáváme.
- Sháníme vybavení do klubovny. Máš něco, co se může hodit? Dej nám vědět. Hlavně sháníme židle.
- Na webu se objevují vtipné hlášky z řad dětí i vedoucích. Najdeš je na hlavní stránce v černé bublině.

Časopis vydávají členové a přátelé dětského oddílu Poutníci.

Vydáno jakožto 6. publikace TON (Tajné oddílové nakladatelství)

Na tomto čísle spolupracovali: *Opičák, Bláťa, Yellen, Krtek*
Nepodepsané články jsou dílem *Opičáka*.
Přední obálka: Yellen

Kontakt: oddilpoutnici@gmail.com, poutnici.desitka.cz, 777334383 (Michal)

Aktivity oddílu Poutníci podporují Mladí ochránci přírody z prostředků MŠMT a MHMP. Více o naší organizaci se dozvíte na tulaci.eu a na www.emop.cz

...nebo je pravý tento tomahawk ??

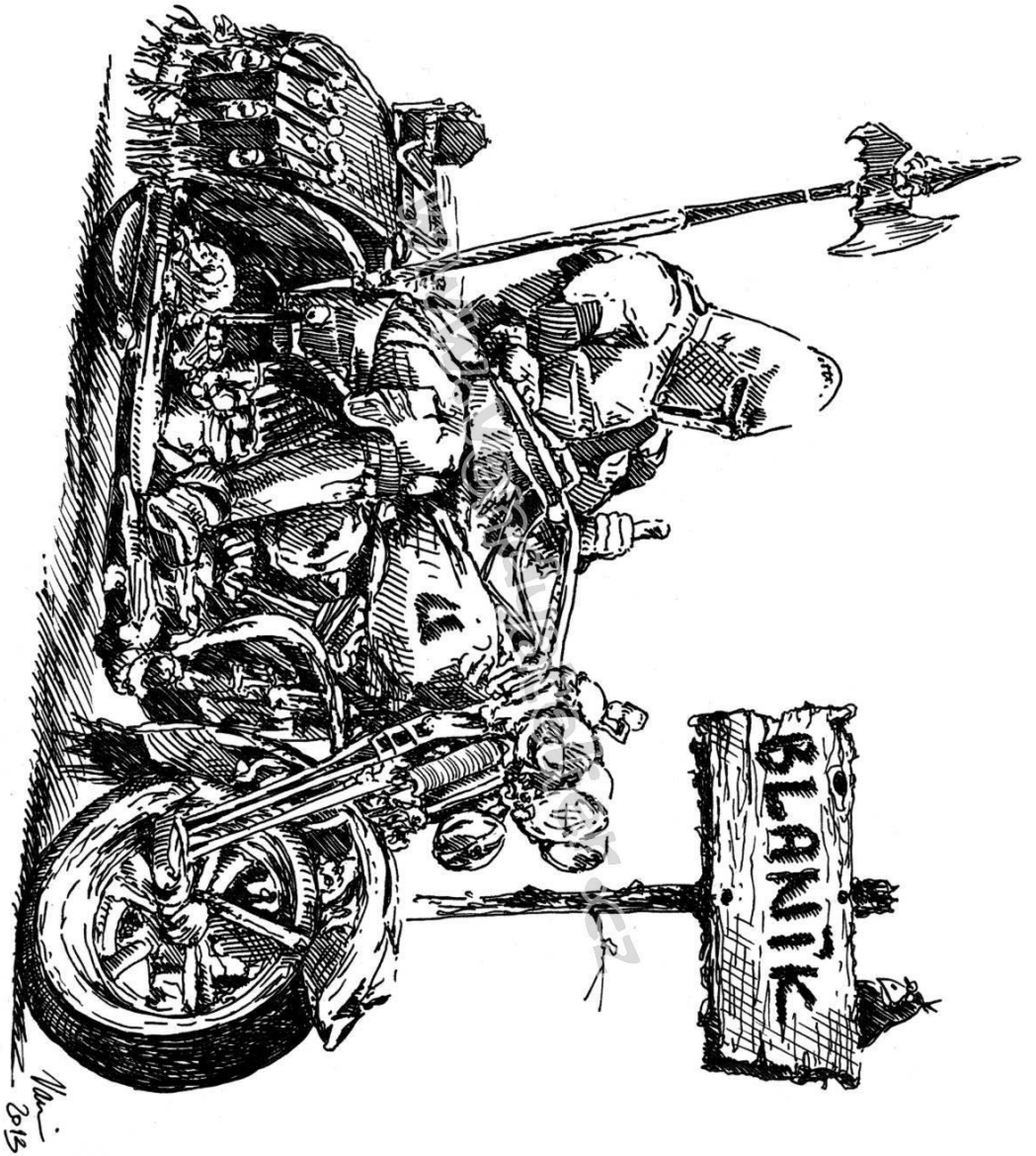
BLANÍK